

9.

Til Regering og Rigsdag!

De daarlige Lønningsforhold ved Statsbanerne i Forhold til Priserne paa Husleje og øvrige Livsfornödenheder og i Forhold til Arbejdslønnen ved de fleste private Erhverv ere saa ofte og saa grundigt blevne paataalte og ere vel ogsaa nu saa almindeligt anerkendte, blandt andet ved, at man har taget en ny Lønningslov under alvorlig Overvejelse, at det nu turde være unødvendigt atter at paataale dette. Vi mene at turde gaa ud fra, at saavel vore foresatte som den høje Regering og Rigsdag ere fuldt paa det rene med, hvilke daarlige økonomiske Forhold vi leve under, og gerne ville søge dette Misforhold ændret, saaledes at Tilværelsen kunde blive nogenlunde lys og let for os.

Saa meget desto større har derfor vor Sorg og Skuffelse været ved at gennemlæse det Forslag til en Lønningslov for Statsbanernes Personale, som nu er fremlagt og bliver behandlet i Rigsdagen, idet der ved dette, naar man gaar det nærmere igennem, ikke opnaas nogen Fordel for det kørende Personale. Foreningerne af Togførere og Pakmestre ved Statsbanerne have derfor i Forening udarbejdet nedsaaende Lister, som med Tal nøjagtig udvise Forholdet mellem den gamle og den foreslaaede Lønningslov, og Forholdet mellem denne og den Lønningslov for lige stillede Funktionærer ved Postvæsenet, som traadte i Kraft 1. Oktober d. A.

Til nærmere Forklaring hidsætte vi blot, at Togpersonalet som Regel tjener først 2 til 4 Aar som Stationskarle eller Portører, derefter 10 a 12 Aar som Konduktører, 6 a 8 Aar som Pakmestre og kunne endelig blive Togførere efter ca. 20 Aars Tjeneste i en Alder af godt 44 Aar, hvilket Forhold sandsynligvis nu yderligere vil blive forrykket til Ugunst for os som Følge af den Standsning i Avancementet, der formentlig vil følge.

Det fremgaar af den 1ste Liste, at det ny Lønningsforslag kun vil bringe en lille Fremgang for Konduktører efter 6 Aars Tjeneste, til vedkommende efter det gamle Lønningsreglement kunde naa 1ste Pakmesterklasse, samt for Togførere, der kunne tjene i denne Stilling mere end 12 Aar; Konduktører under 6 Aar, Pakmestre i ældste og Togførere i yngste Lønningsklasse ville faa mindre end de nu have; Togførere, der have tjent i denne Stilling fra 4 til 12 Aar, ville kun faa et meget lille Tillæg og endelig har Afgangsalderen for Togførere i de sidste 10 Aar gennemsnitlig været 56 Aar. Ingen kan være Togfører, som ikke har det fulde Herredømme over alle sine Sanser og alle sine Lemmer, og naar en Mand skal tjene i mindst 20 Aar, før han opnaar denne Stilling, vil han kun i de færreste Tilfælde faa mere end 12 Aar som Togfører, de fleste ville falde fra forinden.

Som Grund til den lave Lønning for Togførere er anført, at Stillingen som Togfører er let og behagelig og uden nogen synderlig Betydning, enhver Konduktør kan udføre den, og at Togførerne ikke kunne tilkomme mere, fordi de vare avancerede op fra neden af og ikke havde nogle særlige Forkundskaber.

Herimod tillade vi os at fremføre, at vi have søgt Statsbanerne netop med denne Stilling for Øje og ere udgaaede fra forholdsvis gode Stillinger, fordi vi her mente at finde noget bedre. Er det da rigtigt nu, da vi have eller ere ved at naa Maålet, have opfyldt de Betingelser, man stillede til os, at nedsætte Stillingen?

Togførernes Tjeneste er meget anstrengende, farefuld og forbunden med stort Ansvar. Han færdes ude i Regn og Solskin, Vinter og Sommer, i ondt og godt Vejr, ved Dag og ved Nat. Han er ansvarlig for de rejsendes Sikkerhed og Bekvemmelighed, for Togets Sikkerhed, rettidige Fremførelse, Krydsningerne med andre Tog